

SMEDEN

I början av 1600-talet fanns en man, som i Stödebygden for omkring och sålde småsmide, såsom knivar, saxar, hovtänger, hammar. hästskosöm o dyl.

Mannen hette Bencht Larson och hade hade som invandrande finne slagit ned sina bopålar vid Hullsjön, d v s stora Hullsjön. Här hade han bott i sex år, innan hans närmast grannar, Edsta och Kärvsta byamän, visste att han fanns där.

Han bodde dock Edsta- och Kärvstamännen för nära, ty avståndet var endast två mils väg. Det blev nu en följd av trakasserier för Bencht från deras sida. Han måste vända sig till myndigheterna. Det berättas, att Bencht varit till myndigheterna både i Stöde och

Och ifrån bemälta byar och intill Hullsjön är halvtredje mil efter landsens sätt och därutinnan finns ingen nyttig skog utan stora berg och annat slemt olände, som inte gagn är åt -----.

In på desse skogar, som de tvenne bygdelag hava sin största och mesta tillit, haver förbemälde Bencht Larson begynt rödja 1620 ett halvt spannland på vardera skogen, förrän denna rannsaking skedde. Och när vi nu hemkom ifrån rannsakingen frambar Bencht Alles vår nådigste Konungs och herres underskrivne brev, givit i Stockholm den 19 maj närvarandes år. Nådeligen förmälades att H K M tillåter Bencht Larson bruka ofta bemälde Hullsjö träsk och skog så framt det icke är bolbyn för när ----.

I 1649 års dombok synes Benchts son Matts Bengtsson hava åtagit sig 4 mål skatt av Edstagrannar. "Efter han haver länge tillförne brukat deras skog och fiskevatten och Edsta man nu haver dragit skatten."

Men Bencht Larson hade ändå sina påhälsningar av Edsta- och Kärvstagrannar. Så en dag kommo de till honom för

att bortdriva honom från Hullsjön. Vid deras besök stod han i sin smedja sysselsatt med sitt småsmide. Då han hörde deras ärende började han med blotta händerna kasta omkring sig glödande kol. De besökande förbluffades, de sågo att eldkolen ej skadade hans händer. De trodde honom vara en stor trollkarl och begåvo sig hem, ty de inflyttade finnarna voro kända som trollkarlar och deras kvinnor som trollkonor, vilka kunde med sina signierier förgöra både folk och få samt påföra dem sjukdomar och andra olyckor.

En annan gång besöktes Bencht av Kärvtamän, som på sin tid voro rätt så myndiga och storordiga, när de kommo. De skulle nog på ett eller annat sätt få bort Bencht. Då folkstämningen kommit i böljesvall, är man ju ej så noga i sådana yttranden, att man i upphetsningen står och väljer ord. Så skedde även nu.

Bencht såg menande ut och småleende sade han: "Jag tyck I ä́nǻ roliga fiskare, som tro att sikjen går i talltoppan!"

När de kommo till sina fiskeställen funno de näten i talltopparna.

Från denne Bencht Larson finne härstammar Sjölingska släkten i Hullsjön.